

13. Сократъ дѣмаха чѣ единъ хортѣва
слѣ за него, а той рече: не трѣба да са
чѣдите, защо той не знай да хортѣва докрѣ.

14. Мѣсаніа попытаха: какъ можи че-
ловѣкъ да соверши благополѣчнѣ живот-атѣ
свой; а той ѡтвѣща: акѣ живѣи всакога
тай, като чи ли цаше да ѡмре на ѡтѣрѣ.

15. Нѣкой си блащоревѣ многѣ при
Аристотѣла, ачи като стана да си иде рече
мѣ: бѣакимъ та смотихъ съ хораты-тѣ
си; нѣ, рече фѣлософ-атѣ, защо азъ не та
слышахъ.

16. Мѣгѣла Македонанин-атѣ попыта
единъ военачалникъ: що щѣ правишь ѡтѣрѣ;
а той рече: акѣ ѡугадахъ чи дрѣха-та ми
знай що си мысла да права, тойзи часъ
ѣ изгарахъ.

17. Сѣт рѣтила рѣфа единъ прѣатель пои-
ска едно неправедно нѣщо, а той не рачи
да го стори. Тогѣзи са разгнѣви прѣ-
атель-атѣ мѣ, и като си ѡтхождаше рече:
каква польза имамъ ѡт твоѣ-то прѣатель-
ство, кога не ми стрѣкашь штогѣ ти ища;
а той мѣ ѡтвѣща: ами и мене що ма поль-